

Chapter 18

Moksha Sanyasa Yoga

अथाष्टादशोऽध्यायः

अजुन उवाच ।

संन्यासस्य महाबाहो तत्त्वमिच्छामि वेदितुम् ।

त्यागस्य च हृषीकेश पृथक्केशिनिषूदन ॥ १८-१ ॥

arjuna uvāca ।

saṁnyāsasya mahābāho tattvam icchāmi veditum ।

tyāgasya ca hṛṣīkeśa pṛthak keśiniṣūdana ॥18-1॥

श्रीभगवानुवाच ।

काम्यानां कर्मणां न्यासं संन्यासं कवयो विदुः ।

सर्वकर्मफलत्यागं प्राहुस्त्यागं विचक्षणाः ॥ १८-२ ॥

śrībhagavān uvāca ।

kāmyānām karmaṇām nyāsaṁ saṁnyāsaṁ kavayo viduḥ ।

sarvakarmaphalatyāgaṁ prāhus tyāgaṁ vicakṣaṇāḥ ॥18-2॥

त्याज्यं दोषवदित्येके कर्म प्राहुर्मनीषिणः ।

यज्ञदानतपःकर्म न त्याज्यमिति चापरे ॥ १८-३ ॥

tyājyaṁ doṣavad ity eke karma prāhur manīṣiṇaḥ ।

yajñadānatapaḥkarma na tyājyaṁ iti cāpare ॥18-3॥

निश्चयं शृणु मे तत्र त्यागे भरतसत्तम ।

त्यागो हि पुरुषव्याघ्र त्रिविधः संप्रकीर्तितः ॥ १८-४ ॥

niścayaṁ śṛṇu me tatra tyāge bharatasattama ।

tyāgo hi puruṣavyāghra trividhaḥ saṁprakīrtitaḥ ॥18-4॥

यज्ञदानतपःकर्म न त्याज्यं कार्यमेव तत् ।

यज्ञो दानं तपश्चैव पावनानि मनीषिणाम् ॥ १८-५ ॥

yajñadānatapaḥkarma na tyājyaṁ kāryam eva tat ।

yajño dānaṁ tapaś caiva pāvanāni manīṣiṇām ॥18-5॥

एतान्यपि तु कर्माणि सङ्गं त्यक्त्वा फलानि च ।

कर्तव्यानीति मे पार्थ निश्चितं मतमुत्तमम् ॥ १८-६ ॥

etāny api tu karmāṇi saṅgaṁ tyaktvā phalāni ca ।

kartavyānīti me pārtha niścitaṁ matam uttamam ॥18-6॥

नियतस्य तु संन्यासः कर्मणो नोपपद्यते ।

मोहात्तस्य परित्यागस्तामसः परिकीर्तितः ॥ १८-७ ॥

niyatasya tu samnyāsaḥ karmaṇo nopapadyate ।
mohāt tasya parityāgas tāmasaḥ parikīrtitaḥ ॥18-7॥

दुःखमित्येव यत्कर्म कायक्लेशभयात्त्यजेत् ।

स कृत्वा राजसं त्यागं नैव त्यागफलं लभेत् ॥ १८-८ ॥

duḥkham ity eva yat karma kāyakleśabhayāt tyajet ।
sa kṛtvā rājasam tyāgaṁ naiva tyāgaphalam labhet ॥18-8॥

कार्यमित्येव यत्कर्म नियतं क्रियते ऽर्जुन ।

सङ्गं त्यक्त्वा फलं चैव स त्यागः सात्त्विको मतः ॥ १८-९ ॥

kāryam ity eva yat karma niyataṁ kriyate 'rjuna ।
saṅgaṁ tyaktvā phalam caiva sa tyāgaḥ sātṭviko mataḥ ॥18-9॥

न द्वेष्ट्यकुशलं कर्म कुशले नानुषज्जते ।

त्यागी सत्त्वसमाविष्टो मेधावी छिन्नसंशयः ॥ १८-१० ॥

na dveṣṭy akuśalam karma kuśale nānuṣajjate ।
tyāgī sattvasamāviṣṭo medhāvī chinnaśaśayaḥ ॥18-10॥

न हि देहभृता शक्यं त्यक्तुं कर्माण्यशेषतः ।

यस्तु कर्मफलत्यागी स त्यागीत्यभिधीयते ॥ १८-११ ॥

na hi dehabhṛtā śakyaṁ tyaktuṁ karmāṇy aśeṣataḥ ।
yas tu karmaphalatyāgī sa tyāgīty abhidhīyate ॥18-11॥

अनिष्टमिष्टं मिश्रं च त्रिविधं कर्मणः फलम् ।

भवत्यत्यागिनां प्रेत्य न तु संन्यासिनां क्वचित् ॥ १८-१२ ॥

aniṣṭam iṣṭam miśraṁ ca trividhaṁ karmaṇaḥ phalam ।
bhavaty atyāgināṁ pretya na tu samnyāsināṁ kva cit ॥18-12॥

पञ्चैतानि महाबाहो कारणानि निबोध मे ।

सांख्ये कृतान्ते प्रोक्तानि सिद्धये सर्वकर्मणाम् ॥ १८-१३ ॥

pañcāitāni mahābāho kāraṇāni nibodha me ।
sāṁkhye kṛtānte proktāni siddhaye sarvakarmaṇām ॥18-13॥

अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम् ।

विविधाश्च पृथक्क्रेष्टा दैवं चैवात्र पञ्चमम् ॥ १८-१४ ॥

adhiṣṭhānaṃ tathā kartā karaṇaṃ ca pṛthagvidham ।
vividhāś ca pṛthakceṣṭā daivam caivātra pañcamam ॥18-14॥

शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्म प्रारभते नरः ।

न्याय्यं वा विपरीतं वा पञ्चैते तस्य हेतवः ॥ १८-१५ ॥

śarīravāṅmanobhir yat karma prārabhate naraḥ ।
nyāyyam vā viparītaṃ vā pañcaite tasya hetavaḥ ॥18-15॥

तत्रैवं सति कर्तारमात्मानं केवलं तु यः ।

पश्यत्यकृतबुद्धिबान्न स पश्यति दुर्मतिः ॥ १८-१६ ॥

tatraivam sati kartāram ātmānaṃ kevalaṃ tu yaḥ ।
paśyaty akṛtabuddhitvān na sa paśyati durmatih ॥18-16॥

यस्य नाहंकृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ।

हवापि स इमांल्लोकान्न हन्ति न निबध्यते ॥ १८-१७ ॥

yasya nāhaṅkrto bhāvo buddhir yasya na lipyate ।
hatvāpi sa imāṃl lokān na hanti na nibadhyate ॥18-17॥

ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञाता त्रिविधा कर्मचोदना ।

करणं कर्म कर्तेति त्रिविधः कर्मसंग्रहः ॥ १८-१८ ॥

jñānaṃ jñeyaṃ parijñātā trividhā karmacodanā ।
karaṇaṃ karma karteti trividhaḥ karmasaṅgrahaḥ ॥18-18॥

ज्ञानं कर्म च कर्ता च त्रिधैव गुणभेदतः ।

प्रोच्यते गुणसंख्याने यथावच्छृणु तान्यपि ॥ १८-१९ ॥

jñānaṃ karma ca kartā ca tridhaiva guṇabhedataḥ ।
procyate guṇasaṅkhyāne yathāvac chṛṇu tāny api ॥18-19॥

सर्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्षते ।

अविभक्तं विभक्तेषु तज्ज्ञानं विद्धि सात्त्विकम् ॥ १८-२० ॥

sarvabhūteṣu yenaikaṃ bhāvam avyayam īkṣate ।
avibhaktaṃ vibhakteṣu taj jñānaṃ viddhi sāttvikam ॥18-20॥

पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं नानाभावान्पृथग्विधान् ।

वेत्ति सर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्धि राजसम् ॥ १८-२१ ॥

pr̥thaktvena tu yaj jñānaṃ nānābhāvān pr̥thagvidhān |
vetti sarveṣu bhūteṣu taj jñānaṃ viddhi rājasam ||18-21||

यत्तु कृत्स्नवदेकस्मिन्कार्ये सक्तमहैतुकम् ।

अतत्त्वार्थवदल्पं च तत्तामसमुदाहृतम् ॥ १८-२२ ॥

yat tu kṛtsnavad ekasmin kārye saktam ahaitukam |
atattvārthavad alpaṃ ca tat tāmasam udāhṛtam ||18-22||

नियतं सङ्गरहितमरागद्वेषतः कृतम् ।

अफलप्रेप्सुना कर्म यत्तत्सात्त्विकमुच्यते ॥ १८-२३ ॥

niyataṃ saṅgarahitam arāgadveṣataḥ kṛtam |
aphalaprepsunā karma yat tat sāttvikam ucyate ||18-23||

यत्तु कामेप्सुना कर्म साहंकारेण वा पुनः ।

क्रियते बहुलायासं तद्राजसमुदाहृतम् ॥ १८-२४ ॥

yat tu kāmepsunā karma sāhaṃkāreṇa vā punaḥ |
kriyate bahulāyāsaṃ tad rājasam udāhṛtam ||18-24||

अनुबन्धं क्षयं हिंसामनपेक्ष्य च पौरुषम् ।

मोहादारभ्यते कर्म यत्तत्तामसमुच्यते ॥ १८-२५ ॥

anubandhaṃ kṣayaṃ hiṃsām anapekṣya ca pauruṣam |
mohād ārabhyate karma yat tat tāmasam ucyate ||18-25||

मुक्तसङ्गो ऽनहंवादी धृत्युत्साहसमन्वितः ।

सिद्ध्यसिद्धोर्निर्विकारः कर्ता सात्त्विक उच्यते ॥ १८-२६ ॥

muktasaṅgo 'nahaṃvādī dhṛtyutsāhasamanvitaḥ |
siddhyasiddhyor nirvikāraḥ kartā sāttvika ucyate ||18-26||

रागी कर्मफलप्रेप्सुर्लुब्धो हिंसात्मको ऽशुचिः ।

हर्षशोकान्वितः कर्ता राजसः परिकीर्तितः ॥ १८-२७ ॥

rāgī karmaphalaprepsur lubdho hiṃsātmako 'śuciḥ |
harṣaśokānvitaḥ kartā rājasaḥ parikīrtitaḥ ||18-27||

अयुक्तः प्राकृतः स्तब्धः शठो नैकृतिको ऽलसः ।
विषादी दीर्घसूत्री च कर्ता तामस उच्यते ॥ १८-२८ ॥

ayuktaḥ prākṛtaḥ stabdhaḥ śaṭho naikṛtiko 'lasaḥ ।
viṣādī dīrghasūtrī ca kartā tāmasa ucyate ॥18-28॥

बुद्धेर्भेदं धृतेश्चैव गुणतस्त्रिविधं शृणु ।
प्रोच्यमानमशेषेण पृथक्तेन धनंजय ॥ १८-२९ ॥

buddher bhedaṁ dhṛteś caiva guṇatas trividhaṁ śṛṇu ।
procyamānam aśeṣeṇa pṛthaktvena dhanamjaya ॥18-29॥

प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च कार्याकार्ये भयाभये ।
बन्धं मोक्षं च या वेत्ति बुद्धिः सा पार्थ सात्त्विकी ॥ १८-३० ॥

pravṛttiṁ ca nivṛttiṁ ca kāryākārye bhayābhaye ।
bandhaṁ mokṣaṁ ca yā vetti buddhiḥ sā pārtha sāttvikī ॥18-30॥

यया धर्ममधर्मं च कार्यं चाकार्यमेव च ।
अयथावत्प्रजानाति बुद्धिः सा पार्थ राजसी ॥ १८-३१ ॥

yayā dharmam adharmaṁ ca kāryaṁ cākāryam eva ca ।
ayathāvat prajānāti buddhiḥ sā pārtha rājasī ॥18-31॥

अधर्मं धर्ममिति या मन्यते तमसावृता ।
सर्वार्थान्विपरीतांश्च बुद्धिः सा पार्थ तामसी ॥ १८-३२ ॥

adharmaṁ dharmam iti yā manyate tamasāvṛtā ।
sarvārthān viparītāṁś ca buddhiḥ sā pārtha tāmasī ॥18-32॥

धृत्या यया धारयते मनःप्राणेन्द्रियक्रियाः ।
योगेनाव्यभिचारिण्या धृतिः सा पार्थ सात्त्विकी ॥ १८-३३ ॥

dhṛtyā yayā dhārayate manaḥprāṇendriyakriyāḥ ।
yogenāvyabhicāriṇyā dhṛtiḥ sā pārtha sāttvikī ॥18-33॥

यया तु धर्मकामार्थान्धृत्या धारयते ऽर्जुन ।
प्रसङ्गेन फलाकाङ्क्षी धृतिः सा पार्थ राजसी ॥ १८-३४ ॥

yayā tu dharmakāmārthān dhṛtyā dhārayate 'rjuna ।
prasaṅgena phalākāṅkṣī dhṛtiḥ sā pārtha rājasī ॥18-34॥

यया स्वप्नं भयं शोकं विषादं मदमेव च ।

न विमुञ्चति दुर्मेधा धृतिः सा पार्थ तामसी ॥ १८-३५ ॥

yayā svapnaṃ bhayaṃ śokaṃ viṣādaṃ madam eva ca ।
na vimuñcati durmedhā dhṛtiḥ sā pārtha tāmasī ॥18-35॥

सुखं बिदानीं त्रिविधं शृणु मे भरतर्षभ ।

अभ्यासाद्रमते यत्र दुःखान्तं च निगच्छति ॥ १८-३६ ॥

sukhaṃ tv idānīm trividhaṃ śṛṇu me bharatarṣabha ।
abhyāsād ramate yatra duḥkhāntaṃ ca nigacchati ॥18-36॥

यत्तदग्रे विषमिव परिणामे ऽमृतोपमम् ।

तत्सुखं सात्त्विकं प्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजम् ॥ १८-३७ ॥

yat tadagre viṣam iva pariṇāme 'mṛtopamam ।
tat sukhaṃ sāttvikaṃ proktam ātmabuddhiprasādajam ॥18-37॥

विषयेन्द्रियसंयोगाद्यत्तदग्रे ऽमृतोपमम् ।

परिणामे विषमिव तत्सुखं राजसं स्मृतम् ॥ १८-३८ ॥

viṣayendriyasamyogād yat tadagre 'mṛtopamam ।
pariṇāme viṣam iva tat sukhaṃ rājasam smṛtam ॥18-38॥

यदग्रे चानुबन्धे च सुखं मोहनमात्मनः ।

निद्रालस्यप्रमादोत्थं तत्तामसमुदाहृतम् ॥ १८-३९ ॥

yad agre cānubandhe ca sukhaṃ mohanam ātmanaḥ ।
nidrālasypṛamādotthaṃ tat tāmasam udāhṛtam ॥18-39॥

न तदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः ।

सत्त्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्यात्त्रिभिर्गुणैः ॥ १८-४० ॥

na tad asti pṛthivyāṃ vā divi deveṣu vā punaḥ ।
sattvaṃ prakṛtijair muktaṃ yad ebhiḥ syāt tribhir guṇaiḥ ॥18-40॥

ब्राह्मणक्षत्रियविशां शूद्राणां च परंतप ।

कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवैर्गुणैः ॥ १८-४१ ॥

brāhmaṇakṣatriyaviśāṃ śūdrāṇāṃ ca paraṃtapa ।
karmāṇi pravibhaktāni svabhāvaprabhavair guṇaiḥ ॥18-41॥

शमो दमस्तपः शौचं क्षान्तिरार्जवमेव च ।

ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्म स्वभावजम् ॥ १८-४२ ॥

śamo damas tapaḥ śaucaṁ kṣāntir ārjavam eva ca ।
jñānaṁ vijñānaṁ āstikyam brahmakarma svabhāvajam ॥18-42॥

शौर्यं तेजो धृतिर्दाक्ष्यं युद्धे चाप्यपलायनम् ।

दानमीश्वरभावश्च क्षत्रकर्म स्वभावजम् ॥ १८-४३ ॥

śauryaṁ tejo dhṛtir dākṣyaṁ yuddhe cāpy apalāyanam ।
dānam īśvarabhāvaś ca kṣatrakarma svabhāvajam ॥18-43॥

कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यं वैश्यकर्म स्वभावजम् ।

परिचर्यात्मकं कर्म शूद्रस्यापि स्वभावजम् ॥ १८-४४ ॥

kṛṣigorakṣyavāṇijyaṁ vaiśyakarma svabhāvajam ।
paricaryātmakam karma śūdrasyāpi svabhāvajam ॥18-44॥

स्वे स्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः ।

स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा विन्दति तच्छृणु ॥ १८-४५ ॥

sve sve karmaṇy abhirataḥ saṁsiddhiṁ labhate naraḥ ।
svakarmanirataḥ siddhiṁ yathā vindati tac chṛṇu ॥18-45॥

यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततम् ।

स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विन्दति मानवः ॥ १८-४६ ॥

yataḥ pravṛttir bhūtānāṁ yena sarvam idaṁ tatam ।
svakarmanā tam abhyarcya siddhiṁ vindati mānavaḥ ॥18-46॥

श्रेयान्स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ।

स्वभावनियतं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषम् ॥ १८-४७ ॥

śreyān svadharma viguṇaḥ paradharmāt svanuṣṭhitāt ।
svabhāvaniyataṁ karma kurvan nāpnoti kilbiṣam ॥18-47॥

सहजं कर्म कौन्तेय सदोषमपि न त्यजेत् ।

सर्वारम्भा हि दोषेण धूमेनाग्निरिवावृताः ॥ १८-४८ ॥

sahajaṁ karma kaunteya sadoṣam api na tyajet ।
sarvārambhā hi doṣeṇa dhūmenāgnir ivāvṛtāḥ ॥18-48॥

असक्तबुद्धिः सर्वत्र जितात्मा विगतस्पृहः ।

नैष्कर्म्यसिद्धिं परमां संन्यासेनाधिगच्छति ॥ १८-४९ ॥

asaktabuddhiḥ sarvatra jitātmā vigataspr̥haḥ ।

naiṣkarmyasiddhiṁ paramāṁ saṁnyāsenādhigacchati ॥18-49॥

सिद्धिं प्राप्तो यथा ब्रह्म तथाप्नोति निबोध मे ।

समासेनैव कौन्तेय निष्ठा ज्ञानस्य या परा ॥ १८-५० ॥

siddhiṁ prāpto yathā brahma tathāpnoti nibodha me ।

samāsenaiḥ kaunteya niṣṭhā jñānasya yā parā ॥18-50॥

बुद्ध्या विशुद्धया युक्तो धृत्यात्मानं नियम्य च ।

शब्दादीन्विषयांस्त्यक्त्वा रागद्वेषौ व्युदस्य च ॥ १८-५१ ॥

buddhyā viśuddhayā yukto dhr̥tyātmānaṁ niyamya ca ।

śabdādīn viṣayāṁs tyaktvā rāga-dveṣau vyudasya ca ॥18-51॥

विविक्तसेवी लघ्वाशी यतवाक्कायमानसः ।

ध्यानयोगपरो नित्यं वैराग्यं समुपाश्रितः ॥ १८-५२ ॥

viviktasevī laghvāśī yata-vākkāya-mānasaḥ ।

dhyāna-yogaparo nityaṁ vairāgyaṁ samupāśritaḥ ॥18-52॥

अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रोधं परिग्रहम् ।

विमुच्य निर्ममः शान्तो ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ १८-५३ ॥

ahaṁkāraṁ balaṁ darpaṁ kāmaṁ krodhaṁ parigrahaṁ ।

vimucya nirmamaḥ śānto brahmabhūyāya kalpate ॥18-53॥

ब्रह्मभूतः प्रसन्नात्मा न शोचति न काङ्क्षति ।

समः सर्वेषु भूतेषु मद्भक्तिं लभते पराम् ॥ १८-५४ ॥

brahmabhūtaḥ prasannātmā na śocati na kāṅkṣati ।

samaḥ sarveṣu bhūteṣu madbhaktiṁ labhate parāṁ ॥18-54॥

भक्त्या मामभिजानाति यावान्यश्चास्मि तत्त्वतः ।

ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा विशते तदनन्तरम् ॥ १८-५५ ॥

bhaktiā mām abhijānāti yāvān yaś cāsmi tattvataḥ ।

tato mām tattvato jñātvā viśate tadanantaram ॥18-55॥

सर्वकर्माण्यपि सदा कुर्वाणो मद्यपाश्रयः ।

मत्प्रसादादवाप्नोति शाश्वतं पदमव्ययम् ॥ १८-५६ ॥

sarvakarmāṇy api sadā kurvāṇo madvyapāśrayaḥ ।
matprasādād avāpnoti śāśvatam padam avyayam ॥18-56॥

चेतसा सर्वकर्माणि मयि संन्यस्य मत्परः ।

बुद्धियोगमुपाश्रित्य मच्चित्तः सततं भव ॥ १८-५७ ॥

cetasā sarvakarmāṇi mayi samnyasya matparaḥ ।
buddhiyogam upāśritya maccittaḥ satatam bhava ॥18-57॥

मच्चित्तः सर्वदुर्गाणि मत्प्रसादात्तरिष्यसि ।

अथ चेत्त्वमहंकारान्न श्रोष्यसि विनङ्क्ष्यसि ॥ १८-५८ ॥

maccittaḥ sarvadurgāṇi matprasādāt tariṣyasi ।
atha cet tvam ahaṁkāraṇ na śroṣyasi vinaṅkṣyasi ॥18-58॥

यदहंकारमाश्रित्य न योत्स्य इति मन्यसे ।

मिथ्यैष व्यवसायस्ते प्रकृतिस्त्वां नियोक्ष्यति ॥ १८-५९ ॥

yad ahaṁkāram āśritya na yotsya iti manyase ।
mithyaiṣa vyavasāyas te prakṛtiḥ tvāṁ niyoṣyati ॥18-59॥

स्वभावजेन कौन्तेय निबद्धः स्वेन कर्मणा ।

कर्तुं नेच्छसि यन्मोहात्करिष्यस्यवशो ऽपि तत् ॥ १८-६० ॥

svabhāvajena kaunteya nibaddhaḥ svena karmaṇā ।
kartuṁ necchasi yan mohāt kariṣyasi avaśo 'pi tat ॥18-60॥

ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशे ऽर्जुन तिष्ठति ।

भ्रामयन्सर्वभूतानि यन्त्रारूढानि मायया ॥ १८-६१ ॥

īśvaraḥ sarvabhūtānāṁ hṛddeśe 'rjuna tiṣṭhati ।
bhrāmayan sarvabhūtāni yantrārūḍhāni māyayā ॥18-61॥

तमेव शरणं गच्छ सर्वभावेन भारत ।

तत्प्रसादात्परां शान्तिं स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम् ॥ १८-६२ ॥

tam eva śaraṇam gaccha sarvabhāvena bhārata ।
tatprasādāt parāṁ śāntiṁ sthānam prāpsyasi śāśvatam ॥18-62॥

इति ते ज्ञानमाख्यातं गुह्याद्गुह्यतरं मया ।
विमृश्यैतदशेषेण यथेच्छसि तथा कुरु ॥ १८-६३ ॥

iti te jñānam ākhyātaṁ guhyād guhyataraṁ mayā ।
vimṛśyaitad aśeṣeṇa yatheccchasi tathā kuru ॥18-63॥

सर्वगुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचः ।
इष्टो ऽसि मे दृढमिति ततो वक्ष्यामि ते हितम् ॥ १८-६४ ॥

sarvaguhyatamaṁ bhūyaḥ śṛṇu me paramaṁ vacaḥ ।
iṣṭo 'si me dṛḍham iti tato vakṣyāmi te hitam ॥18-64॥

मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु ।
मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियो ऽसि मे ॥ १८-६५ ॥

manmanā bhava madbhakto madyājī māṁ namaskuru ।
mām evaiśyasi satyaṁ te pratijāne priyo 'si me ॥18-65॥

सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं ब्रज ।
अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥ १८-६६ ॥

sarvadharmān parityajya mām ekaṁ śaraṇaṁ vraja ।
ahaṁ tvā sarvapāpebhyo mokṣayiṣyāmi mā śucaḥ ॥18-66॥

इदं ते नातपस्काय नाभक्ताय कदा चन ।
न चाशुश्रूषवे वाच्यं न च मां यो ऽभ्यसूयति ॥ १८-६७ ॥

idaṁ te nātapaskāya nābhaktāya kadā cana ।
na cāśuśrūṣave vācyaṁ na ca māṁ yo 'bhyasūyati ॥18-67॥

य इदं परमं गुह्यं मद्भक्तेष्वभिधास्यति ।
भक्तिं मयि परां कृत्वा मामेवैष्यत्यसंशयः ॥ १८-६८ ॥

ya idaṁ paramaṁ guhyaṁ madbhakteṣv abhidhāsyati ।
bhaktiṁ mayi parāṁ kṛtvā mām evaiśyaty asaṁśayaḥ ॥18-68॥

न च तस्मान्मनुष्येषु कश्चिन्मे प्रियकृत्तमः ।
भविता न च मे तस्मादन्यः प्रियतरो भुवि ॥ १८-६९ ॥

na ca tasmān manuṣyeṣu kaś cin me priyakṛttamaḥ ।
bhavitā na ca me tasmād anyaḥ priyataro bhuvi ॥18-69॥

अध्येष्यते च य इमं धर्म्यं संवादमावयोः ।

ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः स्यामिति मे मतिः ॥ १८-७० ॥

adhyeṣyate ca ya imaṁ dharmyaṁ saṁvādam āvayoḥ ।
jñānayajñena tenāham iṣṭaḥ syām iti me matiḥ ॥18-70॥

श्रद्धावाननसूयश्च शृणुयादपि यो नरः ।

सो ऽपि मुक्तः शुभाल्लोकान्प्राप्नुयात्पुण्यकर्मणाम् ॥ १८-७१ ॥

śraddhāvān anasūyaś ca śṛṇuyād api yo naraḥ ।
so 'pi muktaḥ śubhāṁl lokān prāpnuyāt puṇyakarmaṇām ॥18-71॥

कच्चिदेतच्छ्रुतं पार्थ त्वयैकाग्रेण चेतसा ।

कच्चिदज्ञानसंमोहः प्रनष्टस्ते धनंजय ॥ १८-७२ ॥

kaccid etac chrutaṁ pārtha tvayaikāgreṇa cetasā ।
kaccid ajñānasaṁmohaḥ pranaṣṭas te dhanamjaya ॥18-72॥

अर्जुन उवाच ।

नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धा त्वत्प्रसादान्मयाच्युत ।

स्थितो ऽस्मि गतसंदेहः करिष्ये वचनं तव ॥ १८-७३ ॥

arjuna uvāca ।
naṣṭo mohaḥ smṛtir labdhā tvatprasādān mayācyuta ।
sthito 'smi gatasamdehaḥ kariṣye vacanaṁ tava ॥18-73॥

संजय उवाच ।

इत्यहं वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः ।

संवादमिममश्रौषमद्भुतं रोमहर्षणम् ॥ १८-७४ ॥

saṁjaya uvāca ।
ity ahaṁ vāsudevasya pārthasya ca mahātmanaḥ ।
saṁvādam imam āśrauṣam adbhutaṁ romaharṣaṇam ॥18-74॥

व्यासप्रसादाच्छ्रुतवानेतद्गुह्यमहं परम् ।

योगं योगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतः स्वयम् ॥ १८-७५ ॥

vyāsaprasādāc chrutavān etad guhyam ahaṁ param ।
yogaṁ yogeśvarāt kṛṣṇāt sāksāt kathayataḥ svayam ॥18-75॥

राजन्संस्मृत्य संस्मृत्य संवादमिममद्भुतम् ।

केशवार्जुनयोः पुण्यं हृष्यामि च मुहुर्मुहुः ॥ १८-७६ ॥

rājan saṁsmṛtya saṁsmṛtya saṁvādam imam adbhutam ।
keśavārjunayoḥ puṇyaṁ hṛṣyāmi ca muhur muhuḥ ॥18-76॥

तच्च संस्मृत्य संस्मृत्य रूपमत्यद्भुतं हरेः ।

विस्मयो मे महान्राजन्हृष्यामि च पुनः पुनः ॥ १८-७७ ॥

tac ca saṁsmṛtya saṁsmṛtya rūpam atyadbhutaṁ hareḥ ।
vismayo me mahān rājan hṛṣyāmi ca punaḥ punaḥ ॥18-77॥

यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः ।

तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्ध्रुवा नीतिर्मतिर्मम ॥ १८-७८ ॥

yatra yogeśvaraḥ kṛṣṇo yatra pārtho dhanurdharaḥ ।
tatra śrīr vijayo bhūtir dhruvā nītir matir mama ॥18-78॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे मोक्षसंन्यासयोगो
नाम अष्टादशोऽध्यायः